

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

I G N A T I I
A L B A N I
M E R A T E N S I S

E p i g r a m m a t u m .

L I B E R P R I M V S .

P H I L I P P O E M M A N V E L I
Pedemont. Provinc. Principi Sereniss. &c.

M E D I O L A N I ,

Apud Hieronymum Bordonum, & Petrum Martyrem Locarnum socios . M. DCII.
Cum licentia Superiorum .

APPROBATIO.

Imprimendi, diuulgandiique potestatem fecerunt:

F. V I N C E N T I V S A Q V E N S I S Vicar. M. R. P. Inquisit. Mediol.

A L O Y S I V S B O S S I V S Ca nonicus ord. Theol. pro Illustriss. Card. Archiepisc.

A N T O N I V S P O G G I V S, prq Excellentissimo Senatu.

PHILIPPO
EMMANVELI
PEDEMONT. PROVINC.
Principi Sereniss. &c.

Irum cuiquam fortaffe nidebitur,
Princeps Sereniss. unum se in-
ter omnes à me delectans, cui
inter arma, virosq; aliud agan-
t Epigrammarum meorum li-
ber dicareurs Nam quis iner-
frepient bellicos, hostilesque metus animam appli-
cat ad alius fortia, & res effum expectior? Om-
nis namque nobis, ut inquit Romanus Orator,
standis de manibus excutientur, simili arque mo-
res aliquis novus bellum canere capie. Sentia id
aliquis, qui se malenoris; Princeps Optime: Mi-
litaverò tamen longè diuersam videtur; Ita enim

in te doctrina, ergoque nescit, ut arma non sperniant; Et rursus tantum arma possunt, Et sagis, ut nulla quidem ex parte doctrinam obtuant.
Quare id crebris de te usurpara soleat commenziari quidem fabulam fuisse de armata Pallade;
De Philippo autem Emmanuele in litteris aquè ac in armis, quantum per etiam licet, praelato, non absurdum neque inane. Mirari igitur desinant, ijs, nisi fortasse tuam mirentur virtutem, egregiasque animi tui dotes, quibus inter ceteros Principes, tamquam piropus inter gemmas longè præstas et excellis. Quod si et meam velint mirari audaciam in hoc tibi libro dicando, abeant longissimè: quis enim dubitet, quin munusculum hoc, quantillam idcumque est, ea, qua soles omnia, comitate excipias, ut in spem veniamus fore, ut et tibi, Mæcenas optime, opus hoc incundum accidat, et mihi ad andendum maiora animus, facultasque accrescat. Munera quidem summa parua: si carmen spectes, licet summo, quale quale sit, labore sit editum; at sane non ingra-
sa, fidem ipsam, de qua agitur, animaduereas,
de tuo nempe Patre Duce Optimo, Et strenuissimo, deque ijs rebus, que in vestra dictione,
dum illic vitam agerem, accidens. Quare munusculum Princ. Opt. excipias tibi delatum,
meque

*meque tibi hoc quasi vinculo perpetua erga te mea
obseruantie deuinctum in sempiternum tempus
complectaris. Vale.*

Deditissimus tibi

Ignatius Albanus.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

IGNATII
ALBANI
MERATENSIS

Epigrammatum,
LIBER PRIMVS.

*Ad Sereniss. Carolum Emmanuelem
Sab. Duc.*

 Egida Pallas amat: Phœbus sua tela sagittas:
Grata est Mercurio clava; Sicambra, tlio.
Quis neget armatas properate ad classica Musas?
Seireque Castalios Martia corda sonos?
Arma togæ sociatæ nihil patiuntur in aulam,
Nititur alteris mensq; manusq; vice.
Hæc tua laus quacumque datur, fortissime Princeps,
Iungere belligeris plectra canora tubis.
Hinc te Phœbus amat; te Mars hinc gaudet alumno,
Mars domet indomitos; carmina Phœbus amet.

A

Ad

*Ad Eudem.**In explicationem Insignis.*

QVondam Palladium, Cœloq; Ancilia lapsa,
Et Crux inuicti signa fuere Ducis.
Constantine tibi vires hæc signa tulere,
Troia diu his clypeis, Romaq; tuta fuit.
Crux eadem, Pallas melior, meliusque salutis
Est Ancile tibi Virgo; quid ergo petas?
Signo illi potuere omnes superare vel vno,
Non inuictus eris, quem tria signa tegunt?

In idem.

TRoia Palladium, bis sex Ancilia Romæ,
Christicolæ signum Crux fuit vna Ducis.
Crux est stemma tuum, melior tibi Pallade vir-
go,
. Ancilis subeunt Martyris ossa vicem?
Scutum Ancile ferunt vnum latus vndiq; cæsum:
Et quis Martyribus corpora cæsa neget?
Tres tria signa, virtumque duas tutantur & vrbes;
Defendent vnum non tria signa Ducem?
Raptum est Palladium, perierit Ancilia, viatrix
Crux stetit in Scuto sola reliqua tuo.
Sed Crux, & Virgo, & Diuina tutela manebit;
A triplici tutus, numine bella geret.

In

In idem.

Troiae Palladium, prolapsa Ancilia Romæ,
Et Crux infraetam Militis auxit opem.
Palladio Troiana diu Arx stetit, Ilium ingens
Arma inter, strepitus inter & Argolicos.
Aucta sub Ancili Roma est vi, milite, regno;
Constantinus opem sensit adesse Crucis.
Palladium Doctrina tibi est: Ancilia cultus
Religionis: habet, Carole, Stemma Crucem.
Vrge igitur, ferroque hostes hinc, inde lacesse;
Hostis ab infracto milite fractus abit.
Illi esse inuicti signo potuere vel vno;
Quis neget inuictum, quem tria signa tegunt?

Ad eundem.

Dum templum B. Mariæ Virg. erigit ad
Montem Regalem.

MArte potens nuper victricibus inclyte castris,
Quid pietate potes, Carole, templa colis?
Nuc hostes agis impavidus, seu diruis arces.
Nunc mihi pacis amans tam pia tecta locas,
An pugnam pietate simul, ferroque ciere
Doctus, & hinc homines vincis, & inde Deum?
Eia age felices misce hæc in prælia vires,
Carole vince Solum, Carole vince Polum.

Ad eundem.

L Is oritur Bellonam inter, doctamq; Mineruam,
Hæc sibi prima cupit, quærit & illa sibi.
Hinc iaculo Bellona potens, hinc Pallas acuto
Hostili nixa est. vtraque bella ciet.
Ignescunt iræ: subeunt certamina, Amazon
Qualia peltato milite gesit atrox.
Hæc cadit, illa furit: petit hæc, prosternitur illa;
Tertia pugna instat; tertia pugna ruit.
Quis Deus iratas possit componere Diuas?
Audeat inuidæ quis dare iura Deæ?
Carolus hic ille est. Ambæ comitantur euntem,
Seu fera bella mouet, seu pia templa colit.
Viue igitur felix tanto sub Numine Princeps;
Concute Marte Solum, Pallade vince Polum.

Ad eundem.

CAROLVS EMMANUEL
Anagrammatismus

SALVE O CARVM LV MEN.

CAROLVS EMMANUEL nostros hic inter Olores
Creditur, Aornias Phœbus, vt inter aues.
Scilicet argutā dum crispant gutture vocem,
Dirigit usque sonos, dirigit usq. modos.
Nomine quin etiam proprio sese ipse salutat,
Si mutata suo sint elementa loco.

O CA-

O CARVM LVMEN SALVE ; sic ipsa loquuntur.
Hoc satis est ; nostram nam subiere vicem .

Aliud.

CAROLVS EMMANVEL

Anagrammatismus

ES LVNA CÆLORVM.

CVm te fama fuit per bellum, Carle, per hostes
Venturum, est varijs Musa locuta modis .
Accipe, quæ de te fuerint pia dicta; nec ipse ,
Nominis at pandunt mota elementa tui .
CÆLORVM LVNA Es , discussis luce tenebris
Hinc prohibes furtum, detegis inde dolos .
Hoc furit hæreticus; sed quid iuuat? exerit arma ,
Num potis est altum Fur maculare iubar? ,

Ad eundem.

IS, quem suspexit, Comitemque Sabaudia sensit ,
Quartus ab antiquo Dux Amedeus auo :
Effrenas facta frenabat cæde Phalanges ,
Hostibus, & Fidei terror, & horror erat .
Hunc Araris magnum victorem vidit , & Indus
Vndique concussum sternere cæde solum .
Hunc Rhodos experta est induitum lactea signa ,
Cum Fera Turcigenum victor in arma ruit .

Pro

Pro Cruce pugnat atrox; tectus Cruce proterit hostem.
 Mutatisque Aquilis tollit in astra Crucem.
 Non minor antiquo Princeps es Principe Carle,
 Seu fera bella geris; seu pia signa colis.
 Nā modò castra moues validus, modò ferris in hostes
 Aequataque ferox incutis arce metum.
 Et Cruce sublata Christumque Fidemq; fateris
 Inter & arma, viros inter, & haereticos.
 Stemmati sunto igitur Crucis albæ insignia; quātum
 Is bene promeruit, tam bene Carle fides.

*Ad eundem.**De partibus Insignis.**De Leonibus.*

EQuid recti inhiat, quos mōstrat Stēma, Leones?
 Quod Leo fortè inhiat, fortè aliquando feret.

De Equo.

CUr freno, & phaleris positis equus insilit altè?
 Est quia sessorem non patitur dōminūm.

De Lunis.

QVod Lunam potuere tui superare Piores
 Carle, aliud non est, quam superasse Polum.

De

De Nigro, & Albo.

A Lbi, Nigrique attendas misteria, Carle,
Nigra notant hostem, candida teq; notant.

De Corollarutacea.

Z Odiaco similem viridantem stemma corollam
Exhibet; ille Polum cingit, & ista Solum.

Ad eundem.

Dum visit Breranum Collegium:

Q Vantum, Carle, tui felix est nominis omen?
Quāt^o ab hoc honor est nomine, quāt^o Amor?
Has olim egregias donauit Carolus q̄des,
Præfūlis ex tanto admīne quantus Amor?
Tu multis sedem hanc meritis, & honoribus auges,
Principis ex tanto nomine quantus Honor?
Hinc Amor, hinc & Honor sunt tāti nominis omen,
Hocque vnum, & Felix omne nomen erit.

In obitum Sereniss. Infan.

Catherinę Austriacę.

C A R O L V S E M M A N V E L
Anagrammatismus.

E R A M L V N A C V M S O L E.

Q Vō sine me Coniux abijsti, Catole; longe?
Qui sine te Coniux viuere cara queat?
Tecū semper E R A M C V M S O L E ut L V N A, tuūq;
Nabat

Nabat in hoc nostro corporis orbe iubar.
 Ast mi Phœbe lates? cur me non respicis? eheu
 Carole, deficio. Sic ait, & perijt.
 Carole, nunc quid ages? Lunæ carissima Coniux
 Deficit haud impar. Carole nunc quid ages?
 Carole ne quid agas; moriens quæ desijt esse
 Luna Solo, nitidus Sol erit usque Polo.

Resp. Sereniss. Car. Emm. ad Sereniss.
 Inf. Coniugem Cariss.

C A R O L V S E M M A N V E L

Anagrammatismus.

E R A M S O L C V M L V N A.

CV M L V N A S O L s e m p e r E R A M , rotumq[ue] per
 orbem .
 Lucebat nostrum nocte , dieq[ue] iubar .
 Vedit, & inuidit Cœli duo lumina terris
 Iuppiter, & Lunæ sustulit inde decus .
 Iuppiter ecquid agis ? tellus sine lumine tanto
 Quæs flebit lacrymis ? Iuppiter ecquid agis ?
 Iuppiter est, quod agas; binos das fulgere Soles
 Alterum apud terras , alterum apud Superos .

Ad eundem.

Emblema.

COnatur, Martesq[ue] suis pro viribus alta
 Tecta columbarum tentat adire vafer .
 Audaces ast ruta aditus tardatq[ue] vetatq[ue] .

Nc

Ne rabido placidas dente cruentet aves.
 Christicola[m] oppugnare audet, frenditque tremitq[ue];
 Hæreticus, sacram rodere vultque Fidem.
 Carole tu tamen es, tumidum qui proteris hostem,
 Tu tibi qui seruas te, Fideiq[ue]; Fidem.

Ad eundem.

Q Vid dubitas sterili committere grandia campo
 Semina? mollitum quid vetat esse Solum?
 Ne dubites. Cæli totu[m] que fama per orbem
 Creuit, hic in nostro nec sterile scet agro.
 Defuerit cultor? Sed cultor Carolus ipse est.
 Defuerint vnde? proxima sed Sesia est.

Aliud in idem.

C Vm vaga fama tui per totum nominis orbem
 Creuerit; in nostro cur sterile scit agro?
 Scilicet hoc vitiu[m] est agri; meliora sequentur,
 Ut sit fertilior Sesia forte dabit.

Aliud in idem.

N Il dedimus sterile scit ager; nuc magna dabuntur
 Proxima cum sterile lympha rigabit agrum.

Ad eundem.

Dum visit templum Deip. Virg. In Mon-
 te Regali Collegiumq[ue]; erigit
 studiorum.

N Omine quo potius tollam te, Carole, tantis
 Cum tua tot certent nomina nominibus?

Es Dux, es Princeps , Alpes te Principe gaudent ;
 Te Duce , quā præcep̄s voluit aquas Rhodanus .
 Tu decus Italie, tu lux, tu gloria nostri
 Orbis, & incolunis te Duce vīctor erit .
 Te Pallas docuit, docuit cum Pallade Mauors ,
 Illa suum credit, credit & iste suum.
 Multiplici quamuis te tollere nomine possim ,
 Non ingrata tibi nomina Patris erunt .

Aliud in idem.

IAm Phœbi renouatur amor, iam prisca vetustas
 Surgit, & etherium tollit ad astra caput .
IMusarumque chori gaudent Pæana canentes ,
 Cum veteres ceterant iam redijſſe dies .
 Nullum maius opus : possessio consona Musis
 Nulla magis : gaudent has habitare domos .
 Namque fore illustres ista de Sede Nepotes
 Sperant, & generi præmia multa suo .
 Magna mouent Musæ: possint ut maxima ; vires
 Exprime virgo tuas, Carole pande tuas .

Aliud in idem.

TE decus hic rapuit , te gloria Virginis olim ,
 Huc te iterum noster, Carole, traxit amor .
 Huc te traxit amor: sed quamuis gloria dispar,
 Par matrem, natos visere parcque fuit .

Ad eundem.

ME quoq; feram; quacūq; in parte reuoluta
 Me premit insolita luxq; decorque tuus .

Si

Si memorare pios placeat, pietate secundus
 Nulli es; si fortes, fortior ipse preis.
 Seu certare manu, seu dogmata volueret mente,
 Alterutra nunquam cerneris arte minor?
 Ergo quid annumeret reliquos? celebrare quid in stem?
 Carminis omne genus vincis, & omne Dicum.

Ad Eundem.

IAm veterum sanxit meritò sententia quondam,
 Cedēret ut doctæ Martia turba togæ.
 Ast nunc haud facile est in te discernere, Princeps,
 Palladis ars palmam, Martis an arma ferant.
 Quò tamen hoc magis incertum est, est certius armis
 Longè te reliquos vincere, & ingenio.

In eiusdem Stemma.

EN sonipes, rectusque Leo, Crux, atq; Coronæ,
 Certa hæc virtutis sunt monumenta tuæ.
 Subiectis parcit Leo, debellatq; superbos,
 Impavidus medium fertur in agmen equus.
 Mercedem tribuit benefactis iusta Corona,
 Vera Fides præfert signa decora Crucis.
 Tu quoque nouisti pro criminе poscere pœnas,
 Virtuti, & pariter præmia digna dare.
 De primis elatos, veniam das s̄epe toganti,
 Cum canen errati penitusse vides.
 Tu fortis simul, & prudens modò ferris in hostes
 Et modò per belli cuncta pericla ruis.
 Et facis hæc quod amore ardes Fideiq; Crucisque
 Ergo Stemma tuum talia signa decent.

Ad eundem dum Collegium erigit.

DVm Pietatis amor Doctrinæ certat amori,
Non nisi belligero sub Duce fœdus habet.
Nam decertantem fertur complexus utrum-
que
Dum meliore nouos erigit arte locos.

Ad eundem similem factum Lauro.

SAepius ingentes strauerunt fulgura quercus,
Sæpeq; piniferos diripuere locos.
Sæpius excelsas æquarunt littore turre,
Et Capitolinus fulmina sensit Apex.
Ast ego cum multos feriunt reboantia nimbos,
Fulgore eniteo, fulmine non pereo.

Ad eundem.

QVid conor dignas, Princeps, tibi reddere
laudes,
Laudibus his semper, Carole, maior eris.
Namque, vt nulla valent lucem addere lumina Phœ-
bo,
Sic tua carminibus crescere fama nequit.
Hæc demū est tua laus, Dux inclyte, maxima, quod te
Carmina concelebrant plurima, nulla satis.

*In Gebbennenses Hereticos carentes lignis,
Et obsidione cinctos à Carolo.*

Deficiunt ligna, hanc sed iam deponite curam,
Namq; pyram accensam Carolus igne parat.

*Ad Iul. Cas. Ricardum Nunc. Apost.
Apud Sereniss. Sab. Ducem.*

Mititur irato pacem dans Iris Olympo,
Mitteris & Cæsar ; Nuncie pacis aue.
Solis in occasu maior tunc visitur Iris,
Pacis in occasu Nuncie pacis ades.
Pulcra nitet varijs decoraça coloribus Iris,
Pulcrior at multò Nuncie pacis ades.
Irim amas Agricola, & pacem sibi credit adesse ;
Nuncie te colimus, Nuncie pacis aue.

Ad eundem.

Natura peregrino verrit magna equora linte,
Cum furit irati vasta procella maris,
Ah perij ignarus fortunæ nauta secundæ
Cæsaris, ah perij, pallidus ore gemit.
Ne dubites, Cæsar dixit, dare carbasæ vento,
Ecquis in Augusti surgere fata queat ?
Ergo quam Musa haud timeas vrgere carinam ;
Cæsar hic est melior, qui meliora dabit.

In Adventum Cardinalis Aquaiuae.

RIuulus exigua pelago se distrahit vnda,
Sed rediens largo flumine voluit aquas.
Quot tecum tum Aquaiua trahes, quos la-
ueris vnda
Ipse tua, quando patria regna petes?

Ad eundem.

PLurima nos recreat foecuadi fontis imago,
Quæ gelidam gelido tempore fundit aquam.
Hinc cōtra accensas iactulat purpura flamas,
Et nostra insolita pectora luce ferit.
Ne vexata malis succumbat vita diobus,
Temperet ista hiemem, temperet illa faces.

Ad eundem.

AVreus en nobis viuæ fons exilit vndæ,
Irrigat & nostrum largior imbre Splum.
Currite iam dulces sitiætes currite ad vndas;
Dulcia vina iacent, quando Aquaiua fluit.

Ad eundem.

REs mirâ ingetes vaga limpha perâbilat vñbes,
Festis illam omnes plausibus excipiunt.
Scilicet haud tales descendut nubib' imbres,
Sic quoque si prosint, excipiuntur aquæ.

Ad

Ad eundem.

Dum tibi Roma inhiat, Voltscorū p̄gis ad oras,
O patrij Princeps gloria rara Soli;
Sidere sub rigido mauis cur viuere vitam,
Quam Romæ latoſ continuare dies?
Auguror, haud animi poterat tua maxima virtus
Exiguæ arctari finibus Italæ.

*Ad Ioan. Caſtruciam Episcop. Mont. Reg.
De illius insigni.*

Sensit ut ætherias ſæuus Maxentius iras;
Vidit & inuictæ gemmea signa Crucis;
Occidimus niſi fraude rei ſuccurrimus, inquit:
Sit dolus, an virtus ecquis in hōſte petat?
Viribus aſt nullis, nullis nec fraudibus uſus:
Crux yna infrac̄tam ymque dolumque domat;
Tale tuo infrendens capiti, dignissime Præſul,
Dum parat igniuomæ Rex Phlegetontis aquæ,
Et venit, & fugitat: redit, & fugit uſque gemendo;
Nil pugnare iuuat, nil ſimulare iuuat.
Niuitum tua signa videns pauitatq; fugitque
Crux tua signa notat, Crux tua signa tegit.
Quin etiam lituo iunguntur nomina Christi,
Cum gestes Labatum, quis nocuisse queat?

Aliud in idem.

Lilia cur geminis neſtuntur blanda columnis,
Amplexuq; pari Crux sociata nitet?

Can-

Candidus es, fortisq; simul Populoque tibi;

Candidus obsequio, fortis in imperio.

Lilia candorem referunt, viresq; columnæ;

Cruxq; Fidem, media qua fociantur ope.

Crēde tuum crescens Academia fentit amorem,

Sentiet, & vires iam pede firma tuas.

Hoc tamen & quod agis, pietas Crucis occupat omne,

Fortis es usque Cruce, candidus usque Cruce.

Aliud in idem.

Ne ruat ista domus, geminæ sunt fulcra colunæ;

Non prius illa cadet, quam prius ista cadent.

Ad Aimonem Crauettam

Sodalitiij Präf.

Mons tibi Parnassus, Christus, Fons, gratia;

Musæ

Sunto Crauetta preces; Silva, Sodalitium.

Aonij nemoris Pastores sunt Sodales;

In medio ut Phœbus, Aimo Crauettā, sedes.

Ad Amistatum, & Reinaldum

Sodalitiij Assit.

SIgnat Amistati generosum Stemma Leonem,

Tu Reinalde tuum Stemma Leone notas.

Plaude Crauetta, omnes felices este Sodales,

Tutantur vestras ora Leonis opes.

Ad

Ad Montem Regalem.

Nomina fecerunt exstructa palatia Monti
Regia, perpetuis quæ iacuere malis.
Nomina nunc faciant, donat quæ munera
Virgo,
Nec dubites Montem dicere Parthenium.

Ad Eundem.

M O N S R E G A L I S
Anagrammatismi.

G E N S M O R A L I S.

G E N S A M O R I S.

Dum tibi compositi præscribūt omnia mores,
Indeq; pacificam dum facis esse domum.
Deū positis prudēs moderaris legibus vrbē,
GENS bene MORALIS crederis esse mihi.
Ast dum testa locas pietati, & templa recondis,
Quæ MORALIS eras GENS, modo AMORIS eris.

*De Collegio Soc. Iesu nuper erecto
In Monte Regali.*

DVx, Ciues, Virgo; palatia, munera, census;
Christo, Phœbo, Inopi; dat, posuere, parat.

C

De

*De B. & Deip. Virg. Imagine quæ colitur in
Monte Regali ad Vicum.*

AE N I G M A.

DIc vbi largifluum Vallis tenet infima fontem,
Quem bibit excelsi Montis anhelus Apex?

*Aenigmatis solutio prima
Aenigmatica.*

IBis præpropero passu festiuus ad Vrbem,
Quam primam inuenies, carpito deinde viam?
Atque perantiqui caput ecce videbis Iuli,
Qui dedit Albano nomina clara Duci.
Huc vbi; ne sistas, glomeres per compita gressus,
Luna tibi donec dimidiata nitet.
Post biuum tripodein spectabis; consule scriptum
Phæbadis, & lateat Fons vbi, scripta docent.

Solutio Altera.

NEptuni hostile, & galeā, quam gestat Amazon,
Iridue, ne rabido te canis ore voret.
Omnia dein parva suspendas armā columnæ,
Te maneat postquam nulla pericla canis.
Protinus heu mēsta ferieris voce gementis,
Hanc audi, nam Fons qui foret, illa docet.

Solu-

Solutio Tertia.

Longius extendas Neptuni regna minacis,
Et subito excelsi nomina Fontis erunt.

*Ad Ioannem Caciatorem qui Tau-
rino nil scribit.*

NVm Taurus mugire nequit? tandem in iace pru-
nas;
Scribo non scribis; scribere quotquot habes?

Ad Montem Regalem.

REgius antiquo Mons es cognomine dictus,
Vix tamen hoc tanto nomine dignus eras;
Ast te cum tanto virgo dignetur honore,
Nomen iam meritis quærimus apta tuis.

Ad eundem.

*Dum frustra fontem effodit, templumq;
Deip. Virg. erigit.*

MONS fonte quærerit, Monti fons denegat vndas,
Et Regale forum iam sine fonte sicut.
Nititur ingenijs multorum, nititur auro.
Effodit, ast nullis fons aperitur aquis.
Quid? fons nullus erit? cur viuida lympha negatur?
Id sit, vt hanc habeas, quæ meliora dabit.

LIBRI PRIMI FINIS.

卷之三

1. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma*

10. The following table shows the results of the experiments made by Mr. J. C. Goss, at the University of Michigan, on the effect of different concentrations of carbonic acid on the respiration of the heart muscle.

19. *Leucosia* (Leucosia) *leucostoma* (Linné)

Chlorophyll and chlorophyllin, and their derivatives, are the most important photosynthetic pigments.

Such a display of the results of the work of the various departments.

1. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

1947-1948 - 1948-1949 - 1949-1950
1950-1951 - 1951-1952 - 1952-1953
1953-1954 - 1954-1955 - 1955-1956

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

• I am so glad to have you all here. I am so glad to have you all here. I am so glad to have you all here.

2023-12-17 10:10:31

21

IGNATII
ALBANI
MERATENSIS

Epigrammatum,

LIBER SECUNDVS.

JACOB O MAINOLD Q
Regio Consiliario, & I.C.Prastantiss.

M E D I O L A N I ,

Apud Hieronymum Bordonum, & Petrum Martyrem Locarnum socios. M. DCIL.

13
A
I

3 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

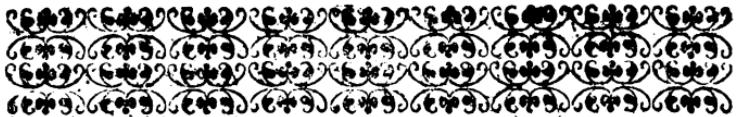
MANJUNATH RAO

◎ C I S H I A M O A C D A T
Information, Communication and

MANJUNATH RAO

Digitized by Google

IACOB O MAYNOLDO REGIO CONSILIARIO, & I. C. Præstantiis.

*Abebam in manibus Epigrammatum,
meorum librum alterum in lucem
edendum, cum ad consuetudinem, &
amicitiam me contuli Iulij Turriani
I. C. honesti in primis viri ac clarissimi, qui cum
multa mihi de te in quotidianis nostris sermonibus
eaque præclara, & laude digna semper prædicabat, cum illud præcipue dignum te esse inter ceteros
etatis nostræ viros eruditos, cui liber hic, qua-
liscunque sit dicaretur; Quare cum eiusdem Tur-
riani verbis, cum rumore nuncio de tua scientia
& virtute humaniorumq; litterarum peritia, cu-
ius quidem non vulgaria extant monumenta, satis
mihi factum iri putavi, sit te auspice hæc mea car-
mina in lucem prodirent, tanti viri præsidio, &
tutela munita. Quare hilari animo munus hoc
accipias, si tamen munus est, meque etiam atque
etiam*

etiam complectare studiosissimum cui, & obser-
wantissimum; Quod si feceris in animum indu-
cam meum fore futurum aliquando, ut iactis alie
in te uno fundamentis, ducam altius, & erigam
ingenij mei vires, & facultatem. Vale.

Deditissimus tibi

Ignatius Albanus.

25

IGNATII
ALBANI
MERATENSIS

Epigrammatum.

LIBER SECUNDVS.

In obitum Philippi II. Regis Hispan.

Ad Philippum III. Regem
Hispan.

 Num crediderat, binos tamen ecce Phi-
lippos
Iuppiter in terris sensit, & intremuit.
Quippe gigantem tanto sub nomine pro-
lem

Horruit antiquis cautus ab insidijs.

Ast subito exurgens nigro impeterrita villo
Liberat hoc tanto Parca timore Iouem.

Vtq; vno invictum certet sub Principe nomen,
Statimina maturi praefecat vngue senis.

Scilicet hoc æquum est : in Cœlis Iuppiter vnuſ,
Vnuſ & in terris cuncta, Philippe, regas?

D

In

In idem.

Ille ego sum nulli veterum ditione secundus,
Diues auis, diues nomine, diues opum.
Iura dedi toto diuisis orbe Brittannis,
Meta mihi Herculei littoris arcta fuit.
Quuppe meum imperium Brasilia sensit, & Indus,
Et Cafer, & nigro Sole perustus Arabs
Quà tollunt, quà flammiuomū caput astra recondunt
Quà flagrat Titan, quà rigat ora gelu.
Ille ego sum. Quid sum dixi? iam dicere fas est,
Ille fui; secum mors fera cuncta tulit.
Ille fui, nec enim video quid adesse priorum;
Hoc vnum est, cultor Religionis eram.

*In obitum Augustini Cufani S. R. E.
Cardinalis.*

INUIDA MORS QUID AGIS? CUFANUM DEMETIS AUDAX?
NESCIA PURPUREÆ PARCERE INIQUA TOGÆ?
DEMETE: CUFANO EST MORIENDI SANA CUPIDO,
AETHERIA EST ANIMUS VIUERE POSSE DOMO.
MORS PETIT; AST NUSQUAM SCANDENTEM FLEBIMUS ASTRA,
MORS ID MORIS HABET, MENS ID HONORIS amat.

In idem.

FAMA OBISSE REFERT CUFANUM; AST FALLITURILLA;
CUFANUM PIETAS VIUERE VBIQUE REFERT.

In

In idem.

HVc age quisquis ades venturi oblite sepulcri,
Aspice, & exemplo viuere disce meo .
Me vidit mea Roma diu fulgente coruscum
Murice, quid maius fors quoque certa dare .
Ad patrias redeo longo post tempore sedes ,
Sperauit heu vires hoc renouare modo .
Dum mihi magnificos insubria tota paratus
Extruit, & quiuis certat habere suum ;
Ah miserum, subito dolor ima allapsus ad ossa
Pungit, & insomnem nocte, dieq; tenet .
Nec cedit donec nimia vi corpore pulsus
Spiritus incertas deficit inter opes .
Quid sibi non voluit Mors importuna licere ?
Dum vitam quero, funera reppetio .

*Ad P. Vagnonam Superiorem nuper
creatam.*

QVi stat ab alteri⁹ nutu, domat Hercule maior
Hydram; tantū opus est iussa aliena sequi.
Imperijs ut placide, est labor alter Atlantis,
Qui proprio impositum sustinet orbem humero .
Non Alcide minor, Vagnone, es; maior Atlatis ,
Iam domuisti Hydram; nunc gemis orbe grauis .
Orbe gemis grauior, leuiores risimus orbe ,
Quippe tuum pondus pondera nostra leuat .
Ingrata & prohibes, iucunda & præcipis vltro .
Seu das, siue negas, gratia semper inest .

O me vtinam æternū exciperēt tua iura precātem ,
Tam bene quando audis, tam bene quando iubes.

Ad Io. Baptistam Appianum locus.

PErbellè veni, discessi sed mage bellè.
Vade, manebis, ait: Vade, redibis, ait .
Iui, nec mansi, sed nec redditurus abiui .
O vtinam optatus posset inesse iocus .

In Buccium male ludentem.

CVin bene direxum certo meditatus in orbem
Iactu īndis globulum, Buccie, nemo probat.
Ast malè cum iacias, quam bellè dirigis, aiunt.
Buccie, si bene vis ludere, lude male .

Aenigma de Echo.

SVm, non sum; ipse loquor, loquor & dū, nescio fari
Non sum diuinus, nam nihil esse feror .

Ad amicum.

NIsas vt Eurialo; Pylades vt amicus Oresti;
Vt Thescus quondam Pirithooq; fuit.
Sic ego perpetuo tibi fœdere iungar amoris,
Tuqne mihi æterno fœdere iunctus eris.
Mors nisi falce sera nostrum præcidet amorem;
Omnia nam rapidis vnguibus illa trahit,
Sed

Sed fallor nostrum nec Mors turbabit amorem,
Dumque Polo stabunt sidera, stabit amor.
Mors equidem nostra perfringet stamina vita;
Vineula non solvet nos quibus arctat amor.

Ad N. Viperam.

Hunc dum venerum clamarēt omnia patrē,
Venit; Sed clamant mater ut esse velit.
Tristia sed tanti cognominis horreō fata,
Vipera namque perit; Vipera quando patit.
Ergone dum famæ, & nobis nos parturit ipsiſ,
Debet vipereo Vipera more mori?
Haud equidem faciam nostro moriatur amore,
Non est in casto corpore tanta lues.
Vi parit, atque perit crudeli Vipera morsu;
Tu viiens parias Vipera viuipera.

Ad Antonium Carcassolam.

De Parentis cæde, domesticæq; supellestilis.

Direptione et extat Honoris.

Fur infestat opes: Patrē Mors: Hostis Honorem.
Sunt sed opes: Genitor viuit: & extat Honor.
Fur ruit his opibus: Parris mors afferet atram
Mortem illi, inuisus cui fuit altus Honor.
Furem igitur gaude extinctum; super astra Parentem
Viuere, cui felix iam dedit omen Honor.

In Poncinum.

IGnotum irridet, ridet Poncinus amicum;
Agrestes ludit, ludit & ingenuos.
Ludere cum soleat, morbo correptus, & atra
Depressus toto corpore membra febri,
Ludere vult Mortem; Mors illum occidit, & inquit.
In nunc, disce meos ludere velle iocos.

Ad Iulium Turrianum I. C. præstantiss.

MArq. atauis, tibi clara dedit cognomina, Pallas.
Ergo atauus tibi sic cedat, ut arma togæ.

In indulgentem vino.

CRediderim summo prolapsu ex æthere Bacchū
Fregisse ad diutam candida etura petram;
Vulnera sollicitum sparsere per ora pudorem,
Nec fractos audet collete in astra pedes;
Hinc se subducens sibi sacris conditur vuus,
Decidua & subito rōbore viris eget.
Quippe Deus claudus tuu firmas efficit vuas,
Compatiensq; meo sis, ait, vua malo.
Ergo caue Deus iste tuos hāud compleat artus,
Ne te condemnnet rōbore deciduum.

*Ad Io. Petrum Fidelem cauſſas
ageniem peritiſſ.*

NOn est qui cauſſis te vincere possit agendis,
Petre, tibi ut credam posse nec esse parem.

Om-

Omnia nam peragis duplici ratione Fidelis,
Hinc cognomen liabes, hinc tua facta nitent.
Dij faciant viuas plutes quam Nestoris annos,
Ut nostram caussam tam bene semper agas.

Michaelis Turriani

De Adolescenti meretricem fugiente.

F Ormosum iuuenem meretrix peruertere tentat;
Cautus at impuro victor ab hoste fugit,
O te pugnando qualem sperabo futurum;
Macte puer, tantum si fugiendo potes?

Eiusdem.

*Ad Iacobum Maynoldum Consigl. Reg. Et
I. C. Praestantiſſ.*

C Vm satis humanis studijs fecisse viderer,
Et cuperem Musa iam grauiore frui.
Talia ſæpe Parēns solitus mihi dicta referre,
Respice Mainoldum, quo duece fac, quod agis.
Legibus is iungit studium nexusque Poefis,
Historicos plausus, Rhetoricosq; mōdos.
Is potuit superare pates, ipsumq; Parentem;
Nec vereare tuum me superare patrem.
Hiñc me collegi iuuenem, Musisque dicau
Humanis, operam legibus inde parans.
Vnum igitur te respicio Mainolde studentem,
Hoc reliquum eſt, ut me tu quoque respicias.

Eius-

Eiusdem.

In Amantis Somnium ex Guarino.

LVmina clara mihi tantorum caussa malorum,
Quæ me per somnum sœpe perire vident.
Ne iacent, precor, obtutus crudelia toruos;
Si clausa occidunt, ecquid aperta dabunt?

Auctoris in idem.

PEr somnum periisse vides crydelis Amantem,
Excita cum fueris hunc superesset doles.
Instrumenta necis, ne viuam, lumenia torques;
Hinc procul ista fero lumine vita fugit.
Quò fugiam miser? extinctum si lumina cernunt
Clausæ, fernæt atram si mihi aperta necem?

In idem.

HUe nostræ infelix oculoru[m] numen Amantis;
Occido si claudio, siq[ue] aperit morior.

Ad Meratenses

In restorationem sacri Templi.

VIdimus obscurum micuisse per aera fulmen,
Vidimus horrisono prata fragore quat.
Omnis fertilitum languebat copia frugum
Fructibus obstabant grando, pruina calor.
Nunc lætæ latè complerunt horrea fruges,
Vua grauis musto frangitur ista pede.

Ergo

Ergo Deo pax est; pacem seruate fideles;
Et date pro propria quod petit ipse domo.

Ad Marg. Austr. Hifp. Regin. cum cœnobit: Virg.
domum viseret.

PAX.

Pax ego sum, tu pacis honor, mea iura cruento
Orbe aberant longè, tu propiora facis.
Ingredere, & tāto tibi sic pro munere manus,
Quæ pacem reuocas oscula pacis habe.

TEMPERANTIA.

TEmperies habitare solet, quò tendis; at istum
Famam sine me poseras ipsa habitare tecum.
Quippe tuas, nec enim possum, non tempero
laudes,
Quin ferat has celeri Fama per astra gradu.

INDUSTRIA.

Huc ubi acu pingo, cassesq; Industria texo,
Margaris intrasti nos bene cauta pede?
Margaris implicita es, quamuisq; videbere
habire,
Semper eris nostris cassibus implicita.

IVSTITIA.

MArgaris, intranti tibi Pax dedit oscula pacis,
Te domus est dominam fasca videre suā.
E Äquum

Aequum est xteris tribuat tibi quisq[ue] honor[es],
Quæ mare, quæ terras nomine, &c ore beaser.

EV R O P A.

Siue situ minor est, opibus seu maior & arte
Europa in proprio vult te habitare sinu.

Eadem.

Aeros, atq[ue] Asiam domui, meum America sensit.
Imperium; Dominam te modò habebo m[ea].

A F R I C A.

Africa iam non sicut; nra barbarus occupat horror.
Africa si qua ego sim, debita dona cape.

Eadem.

Scipiadi quantuti, Annibali quatu[rum] Africa nomen
Iam dedit, in tantum te vocat imperium.

A S I A.

Non habet illa, vale; quod dat lacerata tyrannis
Asia, at imperio gestit habere tuo.

Eadem.

Pars dupl[icem] in partē quæ diuidor Asia, mutuus
Quod do, pro dupl[i]ci munere mutus erit.

AME.

AMERICA.

Vltima pars fero munus America; prima fuisset,
Si partem Vrbs Orbis nosset in Orbe meam.

Eadem.

Vltima dona fero, quæ quantū America possim;
Serō alijs patuit; sat citò ibere tibi.

Eadem.

Vltima ne spernas munus quod America mittit,
Partibus è cunctis vltima; præmia tibi est.

Ad Porram.

Vix tua palladio maduerunt ora liquore,
Cū subito exhaustam credis abesse sitim.
Falleris, & viuum (possit quis credere?) fonte
Quò magis inde hauris, hoc magis inde sitis.

Audire id Pallas, facili mox talia risu

Edidit, albenti nabat in ore decor.

Infla alijs calamos; quid si tibi garrula tantum,

Quod vaga lympha negat, tibia tollat onus?

Initatio ad Aenigma.

Quid legum Orator factus? quid pergis abire?
Non ego te turpes damno subire scyphos.

E 2

Dc

De litteris Aenigma.

ME Cancer, vetusq; fouet, sanguisq; Medusæ,
Meque Cicadarum nobilis ortus alit:
Ne moriar sunt tela mihi stillantia tabo,
Aeraque Lampyridem quæ laqueata crient.

De Epigrammate oblato.

PArtua fero, fateor, sed me totum accipis isto
Munere ; si totum, cur dare magna negem?

De Decisionibus Barnabæ Cornazzanij.

VIuida mirifico virtus certabat Honori,
Hic sibi prima cupit, querit & illa sibi.
Hic furit, illa furit, nequeunt nam fœdere iungi,
Tu tamen æternum iungere fœdus habes.
Dumque nimis rapidas tentas decidere lites,
Hæc tua dicta refert, ille sed acta probat.

Io. Caciatoris ad Ignatium Albanum.

NEscit amor longas operū pretendere caussas,
Impatiensq; moræ scribere nescit amor.
Scribere poscit amor, sed scribere Musa tec-
cusat,
Nec mea cum verno tempore Musa venit.
Quid faciam? saltam mittam tibi cāmen amoris,
Ah quæ vellit amor, scribere nescit amor.
Scribere cesset amor, si mentem scribere nescit,
Forte tuus norit, quæ meus optet amor.

Respon.

Respon. ad Io. Caciatorem.

Vix me⁹ ambit amor vestigia noscere amoris,
Cunctus in nostro corde re sedit amor.
Hic tuus ardet amor nostrū eōponere; noster
Scireque gestit amor , quæ tuus ardet amor .
Hic tacet, ille tacet: cupit hic, cupit ille salutem
Dicere; sed neuter dicit, & ardet uter.
Vixu nimis duplīci; nullo morieris amore,
Nulla mihi fuerit vita , nec vlla tibi .
Siccine saeuit amor? faciam viuamus; amorem
Siue tuum reuoces, excipe siue meum .

Ad Bottum.

OMnibus est maior , credo , Micconus ; at vno
Dum tu illum oppugnas dicitur esse minor.

*Ad P. Visitatorem Romā Genuam
proficiscentem.*

Visere forte venis? magnū vise Amphitheatrū,
Et quæ Roma tibi fert monumenta, vide.
Ast, libert agrestem Ligurum cognoscere sec-
dem ,
Pulcrius id multis sit tibi; vise mare .
Sin meliora cupis , nostrumque attingere limen ,
Visenouam , antiquis qui fuit ante, locum .
Visere queris adhuc ? vias, tibi corda patescunt ;
Quod si non satis est visere, vise Deum .

De

De vera Iustitia.

QVÆ Dea? Iustitia, & cur toruo lumine? flecti
Nescia sum lacrymis, nec prece, nec pre-
tio.

Quod genus? A superis. Genitor q;s? Iuppiter. Ex qua
Matre? Fide. Nutrixquæ tua? Pauperies.

Quis gremio infantem fouit? Prudentia. Quoniam?
Freta duce agnoscis crimina? Iudicio.

Cur gladium tua dextra gerit, cur lœua bilancem?
Ponderat hæc cauſas, percutit ille reos.

Quid rari assistunt? quod copia rara bonorum est.
Quæ comes assiduæ est? candida simplicitas.

Aurum aperta tibi cur altera, & altera clausa est?
Hæc surda iniustis, panditur illa bonis.

Paupere cur semper cultu? Iustissimus esse
Qui cupid, exiguae semper habebit opes.

De falsa Iustitia.

QVÆ tu? Iustitia. Et cur blando lumine? fle-
ctor.

Proin? ante omnes nō prece, sed pretio.
Quod genus? A terris. Quo patre? Dolo. Vnde creata?
Ex spe. Quæ nutrit? Aurea materies.

Quis gremio infantem te fouit? Opinio famæ.
Quomodo cognoscis crimina? Muneribus.

Cur dextra gladium gestas, lanocinq; sinistra?
Hæc peragit cauſam diuitis ille inopis.

Quid multi assistunt? citat hic, tenet hic, ligat alter.
Quæ comes? Argenti candida simplicitas.

Alte-

Altera clausa tibi cur auris, & altera aperta est.

Hæc patet iniustis, clauditur illa bonis.

Diuite cur habitu? semper manus aggregat aurum,

Si nequit vnde velit, surripit vnde potest.

Ad Ios. Caciatorem.

SI tibi non notos peperit mea charta labores,
Parce, ferat cunctos officiosus amor.
Sollicitauit amor, sed amor tibi suberahat æstus.
Sollicitans amor est; est amor innocuus.

Ad cundem.

SIC? corda rapis! rapere heu! quam dulce: quid
inde,
Dum rapis, extorques! Ah rapis, ut rapiam.
Corde tuo viuam! viuam, si viuere fas est;
Si que nouo liceat viuere posse modo,
Cor sine corde rapis; mihi cor sine corde remittis;
Inte! laetantes feruere gestit amor.

De Mattheo Senarega Gen. Duce.

M A T T H Æ V S. S E N A R E G A.
Anagrammatismus.

A H G E N V A S A T S E R A M E.

PVblicolas tu Roma canis, tu Roma Metellos
Ah GENVA AH SAT SERA ME.
Aspasias tu uisis Honor, uisq[ue] Corinnas,
Ah Genua, ah sat sera me.

Est

Est pietas nulli, nulli doctrina secunda.
 Ah Genna, ah sat sera me.
 Sera minus; serò seq̄ ieris si sera sedentem.
 Ah Genua me habes? Sat cita.

*De Mattheo Riparola Episc. & Matth. Senar.**Duce Gen.*

DVm duo Matthæi certant potioribus vrbein;
 Afficere officijs; fertur vterq; bonus.
 Dumq; hos vrbs merita statuit donare co-
 rona,
 Debetur, dubium est; cui prius imperium.
 Ne dubites; simili æternatur munere vterq;
 Ille Polum curat, temperat iste solum.

Ad puerum Spinulam.

PAriule cresce puer puerum comitare Minerua;
 Spinula parvus ades, Spinula magnus ades.

Ad eundem.

AOnia in Silua Musæ te condere querunt;
 Spinula ni latecas; Spinula nullus eris.

Ad Julianum Bottum.

AN vincas dubium est; sed vincens AN tibi tollas;
 Victor ut antiquus Iudius alter eris.

Ad

Ad Iodocum.

I Mea Musa, nouo polias tibi pumice frontes,
Vrbemq; vise Appollinis.
Et cui pendentes pulsant vaga terga pharetræ,
Si forsitan inuenies, adi.
Sicq; sagittifero fuerit de nomine dictus,
Saluta cum: Iodacvs est.

*In Purpuratum.**Retrogradum.*

M Ens tua, non tua fors, animus, non purpura
 tanto. Scribere me versus hos facit ingenio,
 Te colo, non colo res; famam, non aurea quæro.
 Munera, dant magni quæ tibi Cœlicolæ.

Retrogradum est.

I Ngenio facit hos versus me scribere tanto
 Purpura, non animus; fors tua, non tua mens.
 Cœlicolæ tibi quæ magni dant munera quæro
 Aurea, non famam, res colo, non colo res.

*In Campanam nuper constructam paulloq;**post perfractam.*

Inq; eius artificem ipso in opere confiendo mente
 captam.

D Euoluunt, igniq; imponunt immanc metalli
 Pondus, & hinc magnum tollitur artis opus.

F Tor-

Tormentum diductum, ingens; quod turris ab alto
 Horrendum reboans fulmina summa ciet.
 Vedit, & inuidit laudatam ponderis artem
 Natura, & mentem contudit artifici.
 Ars irata, suus quod sic illuditur hospes,
 Tam magnum in tanto comprimit ære sonum.
 In nunc disce tuis, quæ das, Natura metallis
 Velle meum impunè coenprimere artificem.

Ad Carolum Borgiam Ducem Gandie.

Neptunus fremeret licet implacabilis vndis,
 Iactaretq; leues per freta sœua rates.
 Arcebat tamen Eure tuas e littore Taurus
 Vires, & nautis æquora tutæ dabat.
 Sistere vis disto citius tumida æqua, Princeps,
 Cum dabis Hispanis candida vela. Notis
 Effer stemma tuum; Taurus ter inugiat vndis,
 Arbiter vndarum sentiat, ira cadet.

Ad eundem.

Borgia cum referat præclarum in stemmate
 Taurum;
 Iuppiter exclamat; Tu mea signa refers?
 Linque audax Princeps, quæras tibi stemmata; Taurus
 Non tibi, sed soli conponit esse Deo.
 Quid clamas? tuus Europam per cœrula duxit,
 At meus inumeros Taurus in astra tulit.
 Taurum cum tauro conser, cum stemmate stemmas
 Par onus ut tulerint; altius iste tulit.

Ad

Ad eundem.

QVOS cupio videor præsentes cernere vultus
Francisci, cum te Carole conspicio.
Carole, Francisci si vis mihi tollere vultus,
Tolle tuos; si vis reddere, redde tuos.

Ad eundem.

IN Cœlis taurum prisci posuere parentes,
Hinc potes augurium noscere, Carle, tuum?

Ad eundem.

FORTÈ Duce quæreris iuuenē tibi ponere leges;
Atq; senis malles Principis impetum?
Quid si bella ruant? Robur iuvenile, vigorq;
Bella regunt, canum Pax cupit vna Ducem.
Vtraq; dat Carolus iuuenem, si respicis ora,
Si mentem spectas, dixeris esse senem.

Ad eundem.

DVM risu retrahit, trahitq; mentes
Alterno varians amor, pudorq;
Quos par disparibus tui cupido
Aulis sollicitat; iuuat videre
Aduectum occiduis ab ysq; terris
Francisco genus a parente ductum;
Quo Iesu socij pio parente
Gaudent; verum audios domus retardat

Obsepta, & puder ad Lares vocare
 Incultos, opibus Duce m superbis,
 Et late patrio inclytum decore.
 Quo le verteret, ægra vix habebat
 Mens curis : ades arbiter rogatus
 Nusquam, te recipis fide obligata
 Venturum Braida m; satis superq;
 Nostro, Carole , sic facis pudori ,
 Sed gratum magis incitas amorem .

Ad eundem.

M Vsa quid misolito resonas modo carmine ?
 venit
 Franciscus sacræ Religionis Honot.
 Falleris; ille altas ecclii migravit ad oras.
 Parcite, præfert hic ora animumq; viri

Ad eundem.

E Xpulsum regno Phœbum , & cœlestibus aruis
 Admeti tauros excoluisse ferunt .
 Dura Deo sors illa fuit; non dura fuisset,
 Pauisset taurum, si modo, Carle, tuum.
 Iste tuus taurus, quem stemmate, Carole, portas,
 Quem cuperet Phœbus pascere, dignus erat .

Ad eundem.

F Ranciscus ne magis Princeps, Catulus vœctris,
 Ambigitur, magnum nomen vtrumq; reor.

In

In cunctis patre similis Franciscus haberis,

In solo Caroli nomine dissimilis.

Nomen utrumque habeas, est cur imiteris utriusque;

Hinc potes esse Solo magnus, & inde Palo.

Ad eundem.

CArminibus Carolū cupio celebrare ; sed ecce
Frāciscum referunt carmina nostra patrē.

Frāciscum rursus mēns est extollere ; & ecce

Laudibus in tantis inseritur Carolus.

Hincq; nepos proauum, proauisq; referre Nepōtem
Gaudet, & clisis ludit vterq; metris.

Scilicet hoc aquum est; cultus quibus vñus, & vna
Gensq; domusq; fuit, sufficit vñus honor.

Ad eundem.

SI te Pithagoras vidisset, & acta Parentis,
In te dixisset viuere Patrem iterum.

Ast ego ne fideli referam contraria, dicam
Te fore Francisco, Carele, pene patrem.

Ad eundem.

FLebat Musa tuum se non nouisse Parentem,
Cum te respexit, vidi, ait, & tacuit.

Ad eundem Emblema.

IMpauidus fermit ore Leo, tamidusq; minatur,
Spumandesq; petat franta superbus apes

Nil

Nil timidus tentare audet, laticatq; sub antris
 Ceruus, & occulto percipit esse loco.
 Prouidus in medio taurus fedet inter vtrumq;
 Nec nimium timidus, nec nimium timidus.
 Non secus hanc humilem dum vis intrare sub cedem,
 Carole fortis ades, Carole mitis ades.

Ad eundem.

Vere nouo Taurus viridantibus aperit annum
 Flotibus, & vario gramine vestit agros.
 Hic hieme in prima pulchrum latè explicat
 annum,
 Et Cœlum, & terras Taurus honore replet.
 Par honor vtriq; est, sed dispar gloria; flores
 Elicit is solitos; elicit iste nouos.

*In obitum cuiusdam qui dicebatur scriba
 S. Lazari.*

Terra furiis, ppræ abstractus quia Lazarus alio
 Absit, & orberis pignore, terfa furis
 Terra quiesce, tibi nā pignora Lazarus addit,
 Et gaudet vacuum scriba subite locum.

In Grillum.

SÆpe frequentabant inopem tua dona casellam
 Grille, sed interdum non bene firma labant.
 Dumq; satis notum querunt attingere limen,
 Limen ad ignotum non nisi forte ruunt.

Fors

Fors risit, feriensq; vagi malè prouida Grilli,
Promisit magnum, dum tulit exiguum.

*Ad Io. Franciscum Siccum Comitem
Vicomercati &c.*

Matrimonio iunctum Claræ Placentiæ.

Titanos radijs nil clariss emicat Orbi,
Quod si addas lucem, clariss extat adhuc.
Lāpadē Apollineā referunt tibi stēmata clara
Complexuq; foues lumina clara tuo.
Stemmata clarus ades; iungis connubia claræ,
Quid dicam? Phœbi clarior igne micas.

*Ad M. R. Scipionem Albanum Sacr. Theol. Doct.
& Canonic. Scalensem.*

De Hieronymi Æmiliani vita ab eo scripta.

AEmiliana domus per te decorata nitescit,
Scipio, cui verax gloria Sola placet.
Et tanti dum facta Patris, laudesq; recenscs,
Ipse tibi laudem conquereris triplicem.
Sanctius hoc nihil est, scripsit nil purius vñquam;
Et potuit quisquam dicere nil breuius.

Libri Secundi finis.

1. What is the best way to learn English?

2. What are the most common mistakes made by non-native speakers of English?

3. What are some common mistakes made by native speakers of English?

4. What are some common mistakes made by children learning English?

5. What are some common mistakes made by adults learning English?

6. What are some common mistakes made by English learners in general?

7. What are some common mistakes made by English learners in general?

8. What are some common mistakes made by English learners in general?

IGNATII
ALBANI
MERATENSIS

Epigrammatum.

LIBER TERTIVS.

*Michaeli Turriano Ciui Patritio Cremonensi
Adolescenti Optimo.*

MEDIOLANI,

Apud Hieronymum Bordoniū, & Petrum Martyrē
Locarnum socios. M. DCII.

Additional Information

the field researches, the author has obtained a large amount of material.

MICHAELI
TVRRIANO
CIVI PATRITIO CREMON.
Adolescenti Optimo.

Arminum meorum librum dicavi Philippo Emman. inter Principes clarissimo, ac potentissimo; Iacobo Mainaldo alterum viro inter ceteros etatis nostra peritissimo, ac sapientissimo; Par erat & equum, ut & tertium deligerem, quo certius hic liber nisi sineulla cuiusquam iniuria posset. Atque id vix animo mecum ipse perpendicularabam, cum mihi occurristi, MICHAEL TVRRIANE, inter Adolescentes optimus, inter studiosos litterarum solertissimus, & inter generis nobilitate illustres clarissimus, sub cuius nomine liber hic iure posset in lucem edi, & tunc

-ANNE

G 2 exire;

exire; eoque libentius feci, quod te semper noui pia-
rum, diuinarumque rerum obseruantissimum,
quarum nonnullas habes hoc in volumine. Erit
hoc amoris in te mei, inque Turrianam familiam
obseruantiae testis, argumentum benevolentiae,
summae denique, qua*m* mihi recum est monimen-
tum necessitudinis, quam velim sic tueare, ut
vel facilissimum sit dispicere non ingratum tibi mu-
nus accidisse. Vale.

Deditissimus tibi.

Ignatius Albanus.

I G N A T I I
 A L B A N I
 M E R A T E N S I S
 Epigrammatum,
 LIBER TERTIVS.

De die Natali D.N. Iesu Christi.

Membrula lacrymulis puppi conspersa te-
 nellis
 Antrum paupetulo continet ecce toro.
 Membrula, lacrymulæ, puppus, speluncu-
 la saxis
 Horrens pauperulus quid torus indit? amat.

Ad B. Virginem.

Pvlcrum Paetolus despumat Lydius aurum,
 Pulcher & irriguis nobilis hortis aquis.
 Pulcræ pellucent Erithræo in littore gemmæ,
 Pulcra nitent summo fideta nocte Polo.

Pulcra

Pulcra micat claro nitidi lux Solis ab axe,

Pulcra Damascenis & rosa vernal agris.

Pulcior at multo es, Virgo, & formosior omni

Auro, horto, gemma, sidere, luce, rosa.

Io. Ambrosij Ayroldi De SS.

Petro, & Paullo.

Nobile par diuum Romano in puluere certans
Sempiterna sui iam monumenta dedit.
Cernis ut inuidant stellantis lumina Coeli,
Nec tamquam referant bis gemina ipsa decus.
Vera cano; haud Coelum Luna tam Soleq; fulget,
Quam Petri, & Paulli Roma nitore nitet.

Auctoris De Iisdem.

Purus amor nostris quos terris iunxit utroq;
Hic idem supera iungit in arce Poli.
Separat hos terris Mors, at iunguntur Olympos.
Differtur, nunquam tollitur acer amor.
Sufficit quibus vpus amor viuentibus istis.
Post mortem in terris sufficit vpus honor.

De iisdem.

Hos amor æterno iungebat fodere Diuos,
Æterniq; unum fœdus amoris erat,
Vpus amor geminos varia in cernamini
Xit, et oculis in oculis in Elysiumque eundem.
‘**V**nus & in gemino pectora vice amor’
Mors

Mors fuit vna; tamen vna est diuersa, quod audax
 Sustulit hunc gladius, sustulit ille crucem.
 Vnum igitur binis, satis est, celebremus honorem;
 Quis fuit vnum amor, sufficit vnius honor.

In D. Thomam.

THomā non cernens rediūmū membrā Tonatis,
 Dicetis hinc firmā non satis esse Fide.
TEheu rheinbra nouo cernas rutilantia Sole,
 Cerne citus Christum; vulnera cerne catus.
 Non mora: nō oculis tendas umbraculā; cerne.
 Mors fuit ex oculis, vita fit ex oculis.

In Montem Christi.

SI placidam quæris noctuque diuque quietem,
 Vera quies Christus Montis in arce sedet.
 Si cupis æternum nomen, famamque parare,
 Luce noua Christus Montis in arce nitet.
 Si veræ sophiæ doctrinam semper anhelas,
 Discipulos Christus Montis in arce docet.
 Si fame vexaris, si agitat te turpis egestas,
 Innumeros Christus Montis in arce cibat.
 Si que tuos tentas inimicos vincere; Regem
 Tartareum Christus Montis in arce fugat.
 Si cupis æthætij sublimia scandere Cœli,
 Ad Cœlum Christo Montis ab arce via est.

In Diuum Thomam.

Optabat viuis iterum radiantia plagis.
 Membra coruscanti lumine adesse cohors.
 Dumque iterum supplex iterū suspiria tollit,
 Spargitur ad tenues vox lacrymosa Notos .
 Et quem credentes nequeunt reuocare Sodales ,
 Aduocat hunc Thomæ non bene sana fides .
 O te speramus , poteris si credere qualem ,
 Qui tantum nulla credulitate potes .

*In instaurationem Votorum Relig. In die Natali
B. V. Mariae Sub. N. Fabio Visit.*

Expertem thalami ; nutu pendere paratam
 Semper ab alterius Pauperiem voueo .
 Hæc tria vota hodie mitto ferientia Cœlum .
 Attamen auspicijs non nisi firma bonis .
 Virgo prius firmat ; firmat Fabiusque secundum .
 Quod reliquum est ipsa Religione feram .

In diem Penthecostes Echo.

Quis sonitus, motusque Poli? quis celsa fragore
 Verberat altisono sidera claror? Amor.
 Ad te adit o forsitan? felix diuina supremus
 Si sua Cunctipotens munera tradit? Adit.
 Quid tibi dein veniens coelestis parturit? Virtus.
 Curlingua e Cœlo flammæa flauet? Auer.
 Turba quid? ignipotens animos dum roborat? orat.
 Quid Deus ex alto dum æthere clamat? amat.

De

De S. Catharina Virg. & Mart.

INCLYTA tergeminum vicit Catharina Tyrannum,
Hinc Mars, hinc Pallas, sequit inde Venus.
IMARS ferro fuit armato, sermone Minerua
Arguto, illecebris que Dea nata fredo est.
Carnifex Mauors, sapientes Pallas alumnos,
Ait Venus impurum traxit in arma Ducem.
Dux, Venus, illecebræ, Docti, Egithymemata, Pallas;
Mars, ferrum, atq; homines nū valuerent crucis.
Nam ferrum virtute, Sophos sermone diserto,
Et blandos vicit Virginitate dolos.
Sic triplici triplicem referens ex hoste triumphum,
In Cœlo Martyr, Virgo, Magistra micat.

De S. Hyacintho Aenigma.

IVCIDA gema micat gemmatio inclusa monili,
Ni puer æteria surripit arte Lacon.
HANC scindas mediā, detur pars altera Græco,
Mollibus, & violis hinc redimicis abi.
Altera Deliacis quod si pars traditus oris,
Verberat Ortygiæ labilis umbra dolum.
At nunc si florem Monti coniungere fas est,
Astra per ætherios scando corusca Polos.

De eodem.

FLORE nouo nouus en terras flos vndiq; comit;
Flosq; nouus stellis occupat arua suis.
Floribus his pulcris tellus imitatur Olympum,
Astra suis renitent, fert quoq; terra suos.

H

De

De Circumcisione D. N. Iesu Christi.

Dum rigidis natum Christū sub rupib; audis
Magis Pater Simeō, q̄ s̄ tibi visus? Homo.
Dum tenui matrē præcinctā cernis amictus,
Tunc natus Christus quis tibi visus? Homo.
Spargerē dum cernis sacram per membra cruentem;
Et gemere infantem, quis tibi visus? Homo.
Munera dum templō cernis contrita ferentem
Iosephum, Christus quis tibi visus? Homo.
Dum superimponi diuinis aspicis artis
More perantiquo quis tibi visus? Homo.
Cum tamen ætheria pectus tibi perluit aura,
Quis tibi tunc visus, dic precor, esse? Deus.

De Epiphanie D. N. Iesu.

Petrae, Arabis, Tārsi; recipit, circumspicit, ambit;
Aurū, Thus, Myrrā; Rex, Deus vnuſ, Homo.

De Capite D. Io. Baptiste.

Rex iubet, vxor auet, Nata impletat ense recindi.
Hoc Caput; & tanti est cauſa libido mali.

In Peccatorem.

Lvidis, &c ad multam ducis conuiua noctem;
Duraq; nec miserum te tua Fata premunt?
Ali miser, interea triplici panduntur hiatu
Tartara, nec miserum te tua Fata premunt.

Vis sapere; heu miser; æterno ne tempore flagres?

Incipe de sapere, & sic sapere incipes.

Aduersus Cyprianum ad quodcumque librum

De tribus Votis Relig. Echo ad Iesum.

Quo propetas tigno compressus membra tu-
menti?

Menti coniungi, Dulcis amica, volo.

Quid tantos in te nostri succedit Amores?

Mores queis multum condecorata nites?

Quo pasto ardori; dia, respondebo paterno?

Terno iam vinculo pectora iunge mihi.

Corde meo te igitur Iesu dulcissime clando?

Laudo; ac propterea premia magna feres.

Dic, quod erit tantum, Iesu suauissime, munus?

Vnes eris mecum; & coelica regna petes.

Ad M. R. Scipionem Albanum Sacr. Theol. Doct.

Ex Canonice Sculensem.

Cum haec carmina scripsisset de Fonte Comitis
Pyrrhi Vicecom. Borr.

ARs, Fons, Pyrrhus, gloria, Phrygia, Fontis, &
vix Artis; sive mib; signi isti similiu;

Hospitio est reliquum; sive sibi Iugis

ampliatur. Re tribusque pectus, utrumq; etiam

esse sit Epigramma?

Fontem atro Phrygum, varijs Ats attributis ornat,

Et Natura sua larga profundit opes.

mai

H 2

Hoc

Hoe vnum deat complecti carmine latides,
Hoc peragit docto carmine sed mutilo.
Dicere adhuc cum plura queat, cur sistere mauult?
Quod poterat dici, credidit esse minus.

*Ad Ferdinandum Novatum Ciuem
Patrium Mediol.*

Ferdinande potens Novatæ gloria gentis;
Cui peperit magnum nominis om̄en Honor.
Quis Scythæ marmoreis accinctus pectora ve-
nis
Non timet iratum, pacificumq; colit;
Quis niger aut Parthus, terris aut vñimus Indus;
Quem non Fama cui nominis alta manet?
Ferdinande potens timeat Parthus, & Indus;
Hæc mea laus nomen noscere, te colere.

*Ad Castum Novatum Adolofensem Ciuem Pa-
trium Mediol. Duxem nuper creatum
contra Belgas.*

Non Belgas dum Gaſteris; dum Maria telis
Fulminis instar agis; dum rubet ensis atrox.
Miratur te Belga ferox tot corde aceruos
Edere, quem puerum credidit esse rudem.

Ast Hispanus amans virtutis suspicit alte
Os pueri, acta viri, consiliumq; senis.

Prætinus inde celori sub ce pinguafest subsecutus
Et validæ virginitate quoque jas gra manuas.

— H —

Iam

Iam si tanta potes, quantum mox, Casta, valebis?
Credidem superis te fore penè parem.

Ad Lectorem.

Quod sequuntur Funebra in obitu Pauli
Honorati Caisotti edixa sunt alias me au-
tore in Monte Regali nomine Soda-
lium B. Virg. in Calum assumpt.e. & dicata Fran-
cisco Caisotto per Almonem Craueram disci-
pulum. Isthuc volebam, candide Lector, in Zoilum
scires. Vale.

In obitum Pauli Honorati Caisotti Adol.

Opt. Funebria,

Quis Honoratum perisse existimat etat;
Vnde omnia in supera viuet & usq; domo.
Verum se viuit, Genitor cur deset? Ho-
noratum nunc nullus nisi suus erit etiamq; I
Hinc abisse suum, non abisse dolor.

Flget Honoratus virtutis viuis Honore,
Mors nec Honorati tristis Honore caret
Corpus Honorati hæc agno tumulatum Honore
Mens in sidere splendet Honore domo.

In

In Cœlo in terris Mors, vita merentur Honorem, I
Dignus Honoratus semper Honore frui, II

III.

Te teneat mollis suspenso pondere tellus;
Et tibi florifero velet Honore Solum.
Ver placidum semper felicem vestiat venam,
Nulla pios cineres aspera terra grauet.
Quippe, Puer, semper placuit tibi florida virtus,
Nec potes exiguum sustinuisse nefas.

IV.

Sit flendi fatis Genitor, Genitrixq; modum fac
Cara tuis lacrymis. Non reuocare potes
Si reuocare licet, lacrymis dimittere habenas
Fortè fuit iustum. Non reuocare potes.
Plangis, & hic fletus nobis non proficit hilum,
Desine flēre, precor. Non reuocare potes.
Quisquis natus homo est, debet concedere Fato,
Ah Genitrix Facum non reuocare potes
Si posset reuocare tuus me fletus in auras
Lugerem credas fletibus ipse quis. Non reuocari H
Non reuocare potes, nolo reuocarier ipse,
Et non posse tuum, nolle mecumq; doles.

Non vitam hanc vitâ, sed tristè censco mortem.
Mors ipsa vita perpes est. Mortis

Mortis Honoratum strigebant vincula viuum,
His est solitus occubans.
Vixit Honoratus; vitalēm degere vitam
Incepit; at mors mortua est.

VI.

ANTE Patrem moreris : sic Fama. At fallitur illa.
Vita Patris, moritur te moriente Pater.

VII.

VIxit Honoratus; meruit, dum vixit Honorem.
Mortuum Honoratū flens comitatur Honor.

VIII.

LVx & delicium fui Parentum,
Nunc mæror, lacrymæ, dolor, tenebræ.
Nonen est ab Honore mi tributum,
Et vixi mea quod cerebat ætas.
Ob mores, studiumq; Honore dignus.
Concessum est tria vix videre lustra,
Cum Mors nec teneris pepercit annis.
Non citam doleo fuisse mortem,
Nec mors est cito, quæ facit beatum,
Sed quod tam breue gaudium Parentum,
Sim mæror, lacrymæ, & dolor perennis.

IX.

Quæsors, Nate, tuo rapuit te sœua Parenti,
Ut neq; præsenti soluere iusta queat?

Hæc

Hæc animæ fætem, caroq; heu mittit ocello,
 Quæ æterno sculpat marmore summa dolor.
 Nata, tibi tumulus Cœlum, sint funera laudes,
 Ne desint lacrymæ, vita Parentis erunt.

X.

PArca ferox vix ducta colo cur stamina rūpis?
 Nestoreos annos viuere dignus erat.
 Quos tibi, care Puer, Mors effera sustulit annos,
 Addemus nostris, care Puer, lacrymis.

XI.

VIxit Honoratus; fallor, nam viuere certum est.
 Semper Honorati vita superstes Honos.

XII.

Vluebat Franciscus, tibi; sed nunc sibi viuit
 Paullus Honoratus, quem perisse putas.

XIII.

CUm terras rerum Genitor spectaret Olympo,
 Nubibus & pulsis astra serena daret.
 Ecquis, ait, iuuenis? facies quenā illa decora?
 Quisvè animus: quantum clarus in orbe nitet?
 Tunc ad Cœlicolas. Iam desinat esse Cisotus
 Paullus, & ad Cœli gemmea templa volet.
 Dixit, quodq; suum Angelicę rapuere catēruæ,
 Quod gravis, quod nigrū est, squallida terra tenet.

XIV.

XIV.

QVærit Honoratus verū sibi semper Honorem,
Hinc volat ad superos, est ubi verus Honor.

XV.

Viuere dignus erat plures quam Nestor's an-
nos,
Non licuit tot, quot viuere dignus erat.
Quin licuit; tot quot eras nam dignus viuere, viuis:
In Cœlo æternos viuere dignus eras.

XVI.

NOmen Honorati tumuli decoratur Honore,
Funere Honorati fulget Honor tumuli.

XVII.

QVæris, Honoratus cur viuat honore sepultus?
Et quē terra tenet, sām super astra volet?
Viuuit Honoratus, magno quia vixit Ho-
nore,
Mortuum Honoratum viuere poscit Honor.

XVIII.

Mors vno, & Natū & Patrem fera perculit i&ctu
Nato animum, Patri delicias rapuit.

I Viuere

Viuere quos poterat Natus , mors abstulit annos ;
 Abstulit, & poterat queis Pater ipse frui.
 Nec viuet Natus, Genitor nec gaudia carpet ;
 Hic erit in lacrymis, ille erit in tumulo .
 Quos vitæ eripuit, tumulo mors tradidit annos ,
 Delicijs raptos attribuit lacrymis .

XIX.

PAULUS Honoratus iacet hic . Vis cetera : Solum
 Hoc dicam , Haud illi nomen inane fuit.

XX.

QVis iacet hic : Paullus qui nomen gestat Ho-
 noris ;
 At cur cū Paullo nomen Honoris habet ?
 Nomen Honorato est, quod ei Pater omen Honoris,
 Hoc dedit, at factis ipse sibi meruit .
 Accepit nomen, meruit quoque nomen . Honorem
 Est optasse aliquid, plus meruisse sibi .

XXI.

Mors vt honorati venit Genitoris ad aures,
 Hæsit, & ad superos talia fatus ait.
 Reddo quod pignus Superi mihi dulce de-
 distis ,
 Delicias uobis reddo, nec inuideo ,
 Quod mécum fuerit, grates agō; quod reuocetur,
 Gratulor, ereptas nec gemo delicias .
 Delicie

Delicie in summo superum sit Paullus Olympo,
Delicias imo querere in Orbe nefas.

X XII.

Certabant Paullum tellus & Olympus habere,
Et coram summo lis agitata Ioue est.
Sic tellus: luuenem quid terris inuidet æther?
Quid puerum? expleuit vix tria lustra Puer?
Quæ feritas nuper data dona reposcere vitæ,
Nec dare coricessō munere posse frui?
At Æter: Iuuenem quid tellus inuidet astris?
Est Puer. At si non corpore, mente senex.
Hæcq; anuni spectanda ætas, nec munera vitæ
Eripio, at larga do potiora manu.
Hæc ille. At solia sic Iuppiter infit ab alto,
Cœlicolæ Ambrosios aure bibere sonos,
Qui dignus Cœlo & Terris hic degat & illuc;
Offa habeat tellus; Spiritus astra colat.

X XIII.

Ah Genitor, morior; primaq; extinguor in
Aeterno. Ah Fili, viuo; nec valet esse senem.
Ah Genitor, discedo per incompta viarum.
Ah Fili maneo, nec licet ire domo.
Quod pereat, quod eat loca per non cognita; Nato,
Quod stet: quod viuat iusta querela Patri est.
Fallor, nec Patris, ne Nati est iusta querella;
Stat Natus viuens: it, moriturq; Pater.

XXIV.

Viator, hunc forsitan putas
Perisse: Non perit. Cauē
Perisse Honoratum putes;
Sed esse cum Coelstibus
Refer Parenti Filium.
Hoc te volebam, nunc abi.

In Obitum Alexandri N.

Deūtēam terram, partas & sanguine palmas
Iactat Alexandri Græcia magna Ducas.
Iactet Alexáder melior sine sanguine Celū,
Summaq; diuersa pārta trophæa manu.
Quam melior virtus animi virtute caduci
Corporis: ista solum vincit, & illa Polum.

In obitum Angeli Moroni.

Quid niue candidius, gelida quæ effulget ab
Arcto: Quid uiget in toto nigrius orbe moro?
Quid uiget in toto nigrius orbe moro?
Ipse tamen niue candidior dilecte Morone.
Nam tibi perpetuò candida vita fuit.
Nunc tua Virginitas quanto illibata remansit,
Dicētis meritò candida in orbe Morus.

Ad

Ad eundem.

Q Vid te cara More insignem candore niuali
Atque ita præclaram reddit: an almus
amor;
Illa nitens quondam, si vera est fabula, Thisbes
Atra statim magno reddita amore fuit.
Ergo ita diuersas amor idem conficit artes:
Qui tamen hoc fecit, non fuit vnum amor:

Libri Tertiij finis.

Errata sic corriges.

Pagina 3. Ilium ingens.	Lege. Ilium & ingens?
pag. 11. De'ptimis.	Deprimis.
p. 15. Ad Io. Castruccium,	Ad Io. Antonium Castruccium,
p. 16. populoque tibi.	populoque tibique
p. 17. Deum positis.	Dum positis
p. 26. Britannis.	Britannis
p. 31. Consigl. Reg.	Consil. Reg.
p. 37. Ast l.bet.	Ast libet.
p. 39. Sic? corda.	Sic? sic corda.
p. 46. aperit.	aperit.
p. 47. connubia clarz.	connubia Cluz.
p. 59. Incipe de siperé.	Incipe despere.
Ibid. Terno iam vinculo.	Terno iam vinclo.
Ibid. Phyrhus.	Pyrrhus.
p. 61. Funebra.	Funebria.
p. 65. Quin licuit; tot quot.	Quin licuit; quot
p. 67. Alt Æcer.	Alt Æther,

